

Příběh Birkarta Grenholda a Ronfrenofert z Tartaru

Vážený pánové, Vážené panny,
Dovolte mé maličkosti vyprávět příběhy tak, jak se staly.
V slovutném Feldaru a v přílehlých državách,
Ocitla se dvojce, ze které šel strach.
Začnu pěkně od začátku, ať má to hlavu i patu, rytmus a spád,
Jestli se v tom někdo najde, nebudu se omlouvat.

Les je vlhký, rosa padla,
Řinčení mečů se rozléhá.
Křehká malá válečnice,
Dvěma mužům v boji podléhá.
Její černý vlk je zabit,
Smrt si ji právě chtěla vzít.
Však kde se vzal, tu se vzal,
Velký černý bohatýr.
Její soky v boji snadno pokořil.
Mávnutím meče, drcením štítu,
Pak se jemně uklonil.
Amore mio! Lásko, jsi tu...
Byl to pan Birkart Grenhold Kostělam,
A slečna Ronfrenofert z Tartaros.
Dali se na cestu, nevěda kam,
Došli až sem, snad padl jim osudu los.
A lid feldarský se cítil ohrožen.

Ač síla je provázela a oheň v očích plál,
Byli by slabí, kdyby se k nim mistr trpaslík nepřidal.
Nevelký výškou, široký srdcem,
Pan Merlous přijal temný plán.
A byli tři:
Ron, Merlous a Kostilam.
Však na intriky málo rukou,
Nájemný špeh a vrah posunul cíl vpřed.
Teď už jsou čtyři:
Ron, trpaslík, Birkart a Šiva skřet.

Postavíme novou říši!
V přístavní pevnosti kují svůj plán.
Zmutujeme, odchováme...
Elitní voják zří poprvé světlo právě tam.
Feldar je plný krásek všech ras,
A mým hochům se poklopce vzdouvají.
Řekla si Ron a spustila špás...
Jak mávnutím proutku pod srdcem chovají,
Feldařanka, trolka, elfka a hobitka, miminka všech nových ras.
Dábelský plán se uskutečňuje snáz,
než prazvláštní čtveřice čekala.

Feldare boj se! Rodí se nový hlas,
Stvoření bez záruky, však s kvalitou všech ras.

Přitažlivost není vše a důvěru neplodí,
Ron milovala Birkarta, ať za jinými nechodí!
On cosi kuje ve své hlavě,
Proč spřáhlí se s Rengarem?
Ron ví si rady víc, než hravě,
A pospíchá za Impem..
Navzdory intrikám,
Pořád jsou pár,
Co Ron leskne se na očích,
Birkart by udělal.

Chodil šlechtic krásný jak sen,
S rudými vlasy po městě feldarském.
Přived' mi ho drahý, jak hračku pro kratochvíle,
A já zapomenu tvé zálety čile.
Jak Ron řekla, tak se stalo.
Za vlahého večera pár hlav k zemi popadalo.
Šlechtic byl zbojník
To přišlo vhod,
Pod záminkou zajat byl,
A Ron měla první chod.

Nedůvěra jímá mysl mocí zastřenou,
Birkart pevný v kranflecích byl vykastrován za stěnou.
Miláčku, chystáš-li se zradit mě,
Tvá pánev již se nezhoupne.
Však jsi-li věrný, příšijeme je zpět,
Tvé klenoty, jenž zástavou jsou teď.
Intriky plují, jak voda v řece,
Birkart se nevzdá svých plánů lehce.
Spřáhnutý s Rengarem dýku do hrdla noří,
Mocný Imp kdysi, jak stéblo hoří.
Život mu vyprchal, však nebyl sám,
Velemir mohl by též zhatit plán.
Nemocný dýkou chuděra chcíp,
A Birkart Grenhold se hned cítil líp.
Padla noc a šlo se spát,
Ráno se může zas něco stát.

Když slunce rozestřelo na obloze nachový šat,
Lid feldarský skončil by s nemrtvými rád.
Šlechticů mocných usedla rada,
Ron jinde mysl má – chotě by ráda.
Zvolena královnou a Rengar králem,
Osudu nebýt, byli by párem.
Protože,
Bitva ukrutná zuřila mnoho dní,

Nemrtví vyhráli, ach...
Však počkejte mrtvolky, až Fénix slzu uroní,
To již přestaneme bloudit v tmách.
I lid feldarský stál zahalen v slzy,
Padl král, a to je mrzí.
Nešťastná královna se pojistila, tropíc neplechu,
Král před smrtí podepsal závěť ve spěchu.
Král je mrtev, ať žije královna!
Zoufalí lid se s tím snad vyrovná.

Aby ve Feldaru vládu svou upevnila,
Dva muže z gardy své na šlechtice povýšila.
Zásnuby tajné pro nového šlechtice,
Když Birkarta ožením, ho potrestá nejvíce.
A věrnost Merlouse chci s díky ocenit,
Dvě državy východně bude mít.
Však jak prostý lid uklidnit?
Královna musí si vždy vědět rady,
Rengarův bratr je důvod k Birkartovi otočit se zády.
Zpráva o svatbě Feldarem se nese,
Žárlivý Birkart se zlostí třese.
Zlomyslnou pomstu v skrytu chystá,
Dáreček to schytá dozajista.

Za fousy královna Birkarta vlece,
Do centra Perly jak do zlaté klece.
Přivázán k trůnu svůj osud čeká,
Když náhle však lesk dýky ho leká.
Marné jsou strážce, i králův meč,
Nájemní vrahouni vrhli se v seč.
Ron přišla o svého troubu,
Když Abdul s lektvarem z něj udělal houbu.
A když houbák s dýkou na královnu skočil,
Merlous udatný svým mečem mu život skončil.

Roniny líčka poprvé zalili slzy,
Jak skončil milenec strašně ji mrzí.
Když tu šílený berseker, v očích lesk smrti,
Svým mečem královně hlavičku drtí.
Osobní strážce byl připraven, leč!
V té vřavě šílené se mu zasekl meč.
A skřet ač královnu pomstil,
Bez žoldu a s holou prdelí skončil.

V stínovém světě, v tom samém kraji,
Si do teď dva mrtví milenci hrají...

Konec